

Девето съобщение

**Изграждане и воюване—
необходимо е да участваме в духовната война
за изграждането на църквата**

Пасажи от Писанията: Неем. 4; Еф. 1:19-23; 2:6, 21-22;
4:16, 23-24; 6:10-20

I. В 4-та глава на Неемия се описват пречките, причинени от врага по отношение на повторното изграждане на града:

- A. Враговете се разгневиха и силно възнегодуваха; те се присмяха на юдеите и презряха тяхната изграждаща работа—стих. 1-3:
  - 1. Враговете се разгневиха, защото строителната работа напредваше; те направиха заговор да се съберат и да воюват против Ерусалим—стих. 7-8.
  - 2. Неемия уповаваше на Бога и се молеше Той да обърне укора им върху тях самите; и така, юдеите построиха стената, защото имаха сърце да работят—стих. 4-6.
- B. Юдеите се молеха на своя Бог и под наставлението и ръководството на Неемия поставиха стражи, за да се пазят от врага ден и нощ.
  - 1. Те бяха готови да воюват с оръжие, бидейки насърчавани от Неемия, който ги наставляваше да помнят великия и страшен Господ и да воюват за семействата си—14-ти стих.
  - 2. Половината от слугите на Неемия работеха на делото, а другата половина държаша оръжия и бяха готови за бой—16-ти стих.
  - 3. От една страна, израилтяните бяха готови за бой; от друга страна, те уповаваха на Бога и вярваха, че Той ще воюва за тях—стих. 9-23.
  - 4. Като главнокомандващ, Неемия беше сред числото на хората, които бяха готови да воюват против врага; той участваше в нощната стража и не оставяше тези задължения на другите, а участваше в тях—стих. 17-23.

II. Изграждането на църквата като Божия град не е лесна работа; изграждането може да се извършва единствено чрез воюване—Еф. 2:21-22; 4:16; 6:10-20:

- A. Когато израилтяните се завърнаха от плен, Ездра, Неемия и другите се вдигнаха да изградят отново храма и святия град чрез интензивно воюване.
- B. Израилтяните, които работеха в изграждането с Неемия, работеха с едната си ръка, а с другата държаша оръжието си за воюване (Неем. 4:17); това показва, че когато се трудим в Божието изграждане, несъмнено ще участваме в битка.
- B. Във връзка с изграждането на Божието обиталище бушува истински конфликт, люта битка между Бога и Неговия враг—стих. 1-3, 7-8:
  - 1. Врагът мрази да вижда успешното напредване на изграждането на Божието обиталище.
  - 2. Сатана ще прави всичко по силите си, за да пречи, да вреди, да атакува и да унищожавя—Мт. 16:18-19.
- Г. Трябва да изграждаме църквата като храма и да воюваме, за да може Бог да придобие царството—6:10.
- Д. Когато светиите мигрират за разпространяването на църковния живот, те са войска, която воюва—вж. Деян. 8:4-12.
- Е. Онези, които изграждат църквата, трябва да строят и едновременно да воюват—Неем. 4:14, 16-21.

Ж. Без воюване и борбен дух не може да има изграждане; за изграждането е необходимо жестоко воюване.

III. За изграждането на църквата, като Тялото Христово, е необходимо духовно воюване—Еф. 6:10-20:

- А. За съжаление, днес в църквата почти никой от вярващите не знае за това духовно воюване; това се дължи на слабостта в живота, на липсата на духовна сила и на недостатъчна яснота в светлината на истината.
- Б. Духовното воюване се основава на Христовата победа—Евр. 2:14; Кол. 2:15; 1 Йн. 3:8:
1. Началната точка на духовното воюване е стоенето върху Христовата победа; трябва да видим, че Христос вече е победил врага—Пес. 4:8; Откр. 3:21; 5:5-6:
    - а. Божият Син се яви, за да унищожи делата на дявола—1 Йн. 3:8.
    - б. В Своето възплъщение и човешко живеене Христос победи Сатана по време на изкушението в пустинята—Мт. 4:1-11.
    - в. Чрез смъртта Господ Исус унищожи дявола, който има властта на смъртта; Той премахна Сатана и го сведе до нищо—Евр. 2:14.
  2. Работата на църквата на земята е да поддържа Христовата победа; Господ вече е спечелил битката и църквата е тук, за да поддържа Неговата победа—Еф. 6:11, 13.
- В. Войната между църквата и Сатана се води между нас, които обичаме Господа и сме в Неговата църква, и злите сили в поднебесната—12-ти стих:
1. Началствата, властите и световните управители на тъмнината са бунтовни ангели, които последваха Сатана в неговия бунт против Бога и които сега управляват в поднебесната над народите по света—Кол. 1:13; Дан. 10:20.
  2. Трябва да осъзнаем, че нашето воюване не е срещу човеци, а срещу злите духове, злите сили в поднебесната.
- Г. Духовното воюване е работа на Христовото Тяло; трябва да воюваме в Тялото—Еф. 1:22-23:
1. Духовното воюване не е работа на отделни хора; то е работа на Тялото—4:12, 16; 5:30.
  2. Църквата е корпоративен воин; вярващите заедно съставляват този корпоративен воин—6:10-20.
  3. Ако прочетем цялото Послание към Ефесяните, ще видим, че воюването е работа на Тялото Христово, и че Тялото е ново създание в Христос, в Духа и в небесните места—2:6:
    - а. Ако нямаме живота на Тялото, не сме годни да участваме в духовното воюване.
    - б. За да воюваме, трябва да сме в реалността на Тялото—4:12, 16.
  4. След като се сформираме корпоративно във войска, ще можем да воюваме против Божия враг—6:11-12.
- Д. За да се разправим с Божия враг, трябва да бъдем укрепени с величието на силата, която възкреси Христос от мъртвите и Го сложи да седне в небесни места, далеч над всички зли духове във въздуха—стих 10; 1:19-22:
1. Това, че трябва да се укрепваме в Господа, показва, че в себе си ние не можем да водим духовната битка против Сатана и неговото зло царство; можем да воюваме единствено в Господа и в мощта на Неговата сила—6:10.
  2. Заръката да се укрепваме загатва за упражняването на нашата воля; ако искаме да укрепваме за духовното воюване, нашата воля трябва да бъде силна и упражнена—Пес. 4:4.

- Е. Трябва да знаем и да прилагаме принципите на духовното воюване:
1. Първият принцип на духовното воюване е, че не можем да използваме плътски оръжия, човешки планове и природни методи; тъй като духовното воюване не е насочено срещу плът, а срещу духовни сили (Еф. 6:12), оръжията не бива да бъдат плътски (2 Кор. 10:3-5).
  2. Вторият принцип на духовното воюване е да пребъдваме в позицията на възнесението—Еф. 2:6:
    - а. В битката позицията над врага е от стратегическо значение.
    - б. Сатана и неговите духовни сили са във въздуха, а ние седим на третото небе и се намираме над тях—6-ти стих.
    - в. Сатана и неговите сили се намират под нас; тяхната съдба е да бъдат победени от нас.
  3. Третият принцип на духовното воюване е, че трябва да използваме духовни оръжия—2 Кор. 10:3-5:
    - а. Духовните оръжия са силни за събаряне на крепостите на врага—стих. 4-5.
    - б. Когато воюваме, всички наши дейности трябва да произлизат от духа и да се докосват до чувството в нашия дух; това е един доста основен принцип.
  4. Четвъртият принцип на духовното воюване е да отправяме войнствени молитви—молитвите на духовното воюване—Мт. 6:9-10, 13:
    - а. Навсякъде където се извършва изграждането на църквата, се забелязва действието на адовите порти, насочено срещу него; затова има нужда от войнствени молитви—16:18-19.
    - б. Ако видим, че молитвите с най-голяма стойност са молитвите във възнесение, ще разберем, че молитвата е воюване и ще отправяме войнствени молитви; такава е природата на молитвата, за която се говори в 6-та глава на Ефесяни:
      - (1) Всички молитви, изразени в небесната сфера и произлизащи от Божия престол, са войнствени молитви—Откр. 5:8; 8:3-5.
      - (2) Ако сме в небесната сфера, ще можем да се молим с молитви на възнесение, с войнствени молитви—Еф. 2:6; 6:18.
    - в. Когато сме укрепени, ние сме обновени; когато сме обновени, ние сме изпълнени; когато сме изпълнени, ние сме съоръжени за война; именно във воюващия дух ние се молим с войнствените молитви на духовното воюване—3:14-16; 4:23-24; 5:18б; 6:18.
    - г. Трябва да устояваме срещу хитростите на дявола и да воюваме в Тялото с войнствени молитви, молейки се по всяко време в духа, за да сме облечени с Божието всеоръжие за изграждането на Тялото Христово като Божия дом за Божията слава и като Божието царство за Божието владичество с цел пълното осъществяване на Божията икономика—стих. 10-20.